

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **O. D.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Janečkem, advokátem se sídlem v Praze 10, Starodubečská 158/41, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2006, č. j. 49 Az 10/2005 - 32,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovenému zástupci stěžovatele JUDr. Jaroslavu Janečkovi, advokátovi se sídlem v Praze 10, Starodubečská 158/41, **se přiznává** odměna v částce 4800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 18. 11. 2005, č. j. OAM-1419/VL-20-BE01-2005, jímž stěžovateli nebyl dle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl a dále bylo vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného předpisu.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci azylu, Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje, v mezích kritérií přijatelnosti, v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V dané věci stěžovatel v kasační stížnosti pouze obecně vyjadřuje svůj nesouhlas s rozhodnutím Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“). Vzhledem k tomuto faktu krajský soud vyzval stěžovatele i zástupce, kterého mu pro řízení o kasační stížnosti ustanovil, k doplnění učiněného podání. Sám stěžovatel v doplnění kasační stížnosti namítl v první řadě porušení ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správního řádu), ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“), ze strany správního orgánu, konkrétně upření možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí, vyjádřit se k věci a předložit další důkazy. Dále nesouhlasí s příliš formálním postupem žalovaného, který si neoprátil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí. Ani toto nemá dle názoru stěžovatele všechny potřebné náležitosti dle správního řádu, především na něm chybí podpis oprávněné osoby, a je tak nicotné. Zástupce ustanovený stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti v podaném doplnění konkretizuje situaci stěžovatele tak, že je pronásledován v mateřské zemi jak státními orgány, tak i zločineckými organizacemi (mafí), které jej finančně a psychicky vydírají.

V první řadě je nutno uvést, že námitka ohledně nezákonného postupu správního orgánu, který neumožnil stěžovateli ve správním řízení řádně hájit svá práva, je novou skutečností, která v řízení před správním orgánem ani před soudem nebyla uplatněna, a k takové námitce nelze přihlídnout, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 3. 2004, č. j. 4 Azs 1/2004 - 68 a v usnesení ze dne 10. 3. 2004, č. j. 1 Azs 9/2003 - 33, obou publikovaných na www.nssoud.cz, či v rozsudku ze dne 28. 8. 2003, č. j. 2 Azs 3/2003 - 44, publikovaném pod č. 173/2004 Sb. NSS. Ke stěžovatelem namítané nicotnosti rozhodnutí Nejvyšší správní soud odkazuje na svůj rozsudek ze dne 27. 10. 2004, č. j. 3 Azs 277/2004 - 70, publikovaný na www.nssoud.cz, příp. na rozsudek ze dne 29. 1. 2004, č. j. 2 Azs 64/2003 - 54, publikovaný na www.nssoud.cz, ve kterých se s danou problematikou již vypořádal. Co se týče strachu stěžovatele z pronásledování ze strany soukromých osob v zemi jeho původu, lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2005, č. j. 6 Azs 550/2004 - 69, rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, či rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 4 Azs 25/2003 - 80, všechny publikované na www.nssoud.cz.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená a jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle § 104a s. ř. s. odmítl.

O návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl totiž k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu); viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2003, č. j. 2 Azs 3/2003 – 44, publikovaný pod č. 173/2004 Sb. NSS.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven usnesením krajského soudu ze dne 10. 10. 2006, č. j. 49 Az 10/2005 - 47, zástupce z řad advokátů JUDr. Jaroslav Janeček, advokát se sídlem v Praze 10, Starodubečská 158/41. Ustanovenému zástupci stěžovatele byla přiznána odměna v celkové částce 4800 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu týkající se věci samé) dle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Odměna byla vypočtena dle § 9 odst. 3 písm. f), ve spojení s § 7 bod 5., advokátního tarifu, tak, že za každý z úkonů činí odměna 2100 Kč a k němu náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese dle § 35 odst. 8 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu